

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/150/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317204360
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5317204360.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jána Burika, v spore žalobkyne: H. H., rod. Y., nar. XX.X.XXXX, XXX XX O. XXX, zast. JUDr. Štefanom Strýčkom, advokátom, so sídlom F. Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 36942987, proti žalovaným: 1a/ H. H., rod. H., nar. XX.X.XXXX, XXX XX S. XXX, 2/ B. F., rod. F., nar. XX.X.XXXX, XXX XX F. X. F. XXX, 3/ E. R., nar. XX.X.XXXX, XXX XX S. XXXX, 4/ MUDr. H. E., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX S. XXXX, 5/ P. G., rod. L., nar. X.X.XXXX, XXX XX S. XXXX, 6/ Y. H., rod. G., nar. XX.X.XXXX, XXX XX S. XXXX, 7/ K. F., rod. F., nar. XX.X.XXXX, XXX XX S. XXXX, 8a/ E. F., rod. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX S. XXXX, 8b/ E. F., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX S. XXXX., 8c/ H. F., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX S. XXXX, 8d/ J. F., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX S. XXXX, 9/ O. J., rod. J., nar. XX.X.XXXX, XXX XX S. XXXX, 10/ V. H., rod. H., nar. X.X.XXXX, XXX XX S. XXXX, 11/ E. H., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX S. XXXX, 12/ J. H., rod. R., nar. XX.X.XXXX, XXX XX S. XXXX, 13/ E. J., rod. J., nar. X.X.XXXX, XXX XX S. XX, 14/ C. Z., nar. J., nar. XX.X.XXXX, XXX XX S. XXX, 15/ Ing. U. F., rod. F., nar. X.X.XXXX, R. XXXX/XX, XXX XX P., 16/ Y. F., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX S. XXXX, 17/ H. V., rod. F., nar. X.XX.XXXX, XXX XX S. XXXX, 18/ H. Y., rod. F., nar. X.X.XXXX, XXX XX S. XX, 19/ E. F., rod. H., nar. XX.X.XXXX, XXX XX S. XX, 20/ E. H., nar. X.X.XXXX, XXX XX S. XXXX, 21/ H. R., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX S. XXXX, 22/ H. F., rod. F., nar. X.XX.XXXX, M. R. Y. XXXX/X, XXX XX O., 23/ C. G., rod. F., nar. X.XX.XXXX, M. R. Y. XXXX/XX, XXX XX O., 24/ J. F., rod. F., nar. XX.X.XXXX, XXX XX S. XXXX, 25/ E. R., 26/ E. E. (D. vzd.), 27/ O. X., 28/ E. F., žalovaní 25/ - 28/ na neznámom mieste, žalovaní 25/ - 28/ zast. Slovenským pozemkovým fondom, Búdková 36, 817 47 Bratislava, IČO: 17 335 345, zastúpení LESY Slovenskej republiky, š.p., Nám. SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, 29/ LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, zastúpený advokátom: JUDr. Marek Morochovič, so sídlom Krížna 56, Bratislava, IČO: 31 8008 689, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalovaného 29/ proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 4C/35/2017-444 z 14.1.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie voči žalovanému 29/ z r u š u j e .

Vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalobkyni proti žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. určil, že nehnuteľnosti - pozemky: CKN 14139/62 - lesný pozemok o výmere 1806 m², CKN 14139/63 - lesný pozemok o výmere 2158 m², CKN 14141/40 - trvalý trávnatý porast o výmere 2148 m², CKN 14141/43 - trvalý trávnatý porast o výmere 2607 m², CKN 14147/30 - lesný pozemok o výmere 5309 m², CKN 14147/32 - lesný pozemok o výmere 35 m², CKN 14148/38 - trvalý trávnatý porast o výmere 14 m², CKN 14148/54 - trvalý trávnatý porast o

výmere 1251 m², vytvorené geometrickým plánom č. 2/2014 zo dňa 17.2.2014 Ing. C. V., overeným dňa 30.4.2014, ktoré sú identické s časťou parcely EKN 4/1 - orná pôda o výmere 184951 m², zapísanou na LV XXXX, kat. úz. S., ktorá bola pred ROEP-om pozemnoknižnou parcelou č. 4/1, zapísanou v pkn. vl. Č. XX, patria do výlučného vlastníctva žalobkyne. Vo výroku II. žalobkyni náhradu trov konania proti žalovaným nepriznal a vo výroku III. žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Čadca uvedené trovy konania. Mal za to, že z majetkovej podstaty pozemnoknižnej vložky vyplýva, že je v nej zapísaný právny predchodca žalobkyne E. X., s manželkou H. X., rod. F. Y. (pradedo a prababka), aj Y. X., t.j. ich syn s manželkou Y., rod. L. (dedo a babka). Z majetkovej podstaty pozemnoknižnej vložky mal ďalej preukázané, že medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi mimo zápisy v pozemkovej knihe boli uskutočnené reálne del'by v prírode, pretože zápisy sú síce realizované v ideálnych spoluvlastníckych podieloch, ale s konštatáciou, že boli realizované na základe reálnej držby. Tým bolo preukázané, že najneskôr do roku 1950 došlo k faktickému zrušeniu a vyporiadaniu spoluvlastníctva v prírode reálnou del'bou a zámenami. Reálne rozdelené nehnuteľnosti mali pozemnoknižní spoluvlastníci v skutočnej držbe minimálne od roku 1950 do vzniku evidencie nehnuteľnosti (EN), teda do roku 1964, t.j. 14 rokov. Od zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva reálnou del'bou ubehla doba minimálne 14 rokov nerušeného užívania reálne vydelených nehnuteľností ohraničených prírodnými hranicami, medzami. V čase vzniku EN boli takto reálne vydelené nerušene užívané nehnuteľnosti zmapované mapami EN pred THM, ktoré preukazujú ich reálnu del'bu a držbu, tak isto ako pozemková mapa. Došlo teda k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva k celej pozemnoknižnej parcele a nielen k jej časti, t.j. v hmotnoprávnej rovine od roku 1950 bol každý zo spoluvlastníkov výlučným vlastníkom reálne vydelených nehnuteľností, ale vo formálnej rovine boli naďalej evidované spoluvlastnícke podiely. V pozemnoknižnej vložke ja zapísaných viacej pozemnoknižných parcel s rovnakými ideálnymi spoluvlastníckymi podielmi a s rovnakými spoluvlastníkmi, pričom reálna del'ba sa netýkala len pozemnoknižnej parcely 4/1, ale všetkých pozemnoknižných parcel zapísaných v rovnakej vložke. Preto nemusí mať každý zo spoluvlastníkov (vrátane neznámych) vydelený svoj podiel len v spornej pozemnoknižnej parcele (teraz EKN), pretože niektorí spoluvlastníci mali vydelené svoje podiely v iných pozemno-knižných parcelách, avšak rozhodujúce je to, že všetci vydelené mali a každý užíval výlučne svoje reálne vydelené nehnuteľnosti, rešpektujúc vlastnícke právo ostatných a to dlhodobo, keď niektorí zo spoluvlastníkov so svojimi vydelenými nehnuteľnosťami disponovali (predali, darovali a pod.), čo neznamená, že aj keď nemajú vydelené nehnuteľnosti v spornej pozemnoknižnej parcele, resp. nedisponujú reálne vydelenými nehnuteľnosťami, že k del'be nedošlo a že ich právnym predchodcom spoluvlastníckych podielov v reálnej rovine nebol vydelený. Z vyjadrenia katastra nehnuteľností, okrem predbežnej identifikácie na stav EN pred THM sporných nehnuteľností vyplýva taktiež záver, že mapy EN pred THM zmapovali reálnu del'bu a držbu v dávnej minulosti, pričom na mieste samom presnú identifikáciu vykonala na stav EN pre THM geodetka, a to totožným spôsobom, ako vyplýva z uvádzaného vyjadrenia katastra, vytýčiac v prírode hranice parcel EN pred THM, ktoré sú zhodné s hranicami parcel CKN technicky zakreslenými v geometrickom pláne. Tým mal preukázané, že prírodné hranice zodpovedajú hraniciam reálne vydelených parcel EN pred THM a ktoré potvrdili prítomné strany konania a svedok čo do jednotlivých parcel, ich vlastníkov, užívateľov pri ohliadke na mieste samom. Geometrický plán technicky zakreslil hranice v minulosti vydelených nehnuteľností a identifikoval ich stav na parcelu EKN 4/1, čím dal aj nerozlučný okruh spoluvlastníkov a strán sporu vyplývajúci z listu vlastníctva č. 2502. Z evidenčných listov užívateľov mal ďalej preukázané, že sporné nehnuteľnosti boli reálne vydelené pozemnoknižnému spoluvlastníkovi Y. X., t.j. právnenému predchodcovi (dedovi) žalobkyne. Sú na ňom všetky reálne vydelené nehnuteľnosti zmapované ako parcely EN pred THM. Z rodného listu C. Y., rod. X., t.j. matky žalobkyne mal preukázané, že bola dcérou Y. X. a jeho manželky Y. a dedičkou po Y. X. na základe dedičského rozhodnutia 1D/402/83, pričom z osvedčenia o dedičstve po nej 7D/68/2015 mal preukázané, že dedičkou EKN 4/1 po nej je žalobkyňa. Zjednocujúce rozhodnutie 911/1932 bolo vydané pre zjednotenie aplikácie práva do roku 1950 a bolo založené na dlhodobom faktickom stave, nie formálnom stave, keď podľa neho del'ba a zámena predstavujú v zmysle Občianskeho zákonníka „iné skutočnosti ustanovené zákonom“, na základe ktorých došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva. Del'ba a zámena v dávnej minulosti do roku 1950 sú titulom, na základe ktorého právna predchodkyňa žalobkyne získala k vydelenej nehnuteľnosti vlastnícke právo. Všetci známi žalovaní súhlasili s tým, že v dávnej minulosti del'ba bola, a preto súd založil svoj záver na zhodnom tvrdení týchto účastníkov konania, keď spolu s ďalšími dôkazmi (výsluch geodeta, listinné dôkazy) mal dostatočné preukázanie del'bu celej pozemnoknižnej parcely v prírode. Dospel k záveru, že právní predchodcovia žalobkyne nadobudli vlastnícke právo del'bou, a preto sa ďalej nezaoberal skúmaním právneho titulu vydržania vlastníckeho práva, keďže toto nemožno nadobudnúť súbežne na základe dvoch rôznych nadobúdacích titulov (v tomto prípade del'by a vydržania). Aj keď

prechod vlastníckeho práva dedením prebiehal vo formálnej rovine (v dedičských rozhodnutiach) v ideálnych spoluvlastníckych podieloch, v hmotnoprávnej rovine išlo o prechod vlastníckeho práva k reálne vydeleným nehnuteľnostiam (od roku 1950) vo výlučnom vlastníctve. Právny predchodcovia žalobkyne nadobudli v nadväznosti na rozhodnutie 911/1932 a § 132 OZ vlastníctvo na základe inej právnej skutočnosti a žalobkyňa nadobudla nehnuteľnosti tvoriace predmet sporu dedením. Rozsudok má deklaratórny charakter a deklaruje vznik vlastníckeho práva v minulosti, pričom podľa § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona údaje uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Takýmto údajom je aj zápis na LV, že parcela EKN je v spoluvlastníctve tam uvedených spoluvlastníkov. Žalobkyni sa v nadväznosti na zákonnú domnienku dlhodobého, faktického, nerušeného užívania vydelenej nehnuteľnosti (R 911/1932) podarilo preukázať opak (§ 192 CSP) a preukázať, že zápis spoluvlastníctva na LV je len formálny, a teda je aj naliehavý právny záujem na určení jej vlastníckeho práva podľa § 137 písm. c) CSP za účelom zosúladenia skutočného hmotnoprávneho stavu vlastníckeho práva s formálnym stavom vlastníctva vedeným na liste vlastníctva. Napriek tomu, že parc. EKN (predtým PKN) bola v dávnej minulosti reálne podelená, v ROEPe túto nehnuteľnosť zapísali do stavu pred deľbou, teda do stavu spoluvlastníckych podielov, čím došlo k odňatiu vlastníckeho práva vlastníkom, ktorí nehnuteľnosti mali reálne vydelené, pričom deľba bola evidovaná a zmapovaná. Skutočnosť, že vlastníci na evidenčných listoch boli vedení len ako užívatelia a nie vlastníci, zodpovedá vtedy platnej právnej úprave. Naliehavý právny záujem nie je na zrušenie a vyporiadanie podielového vlastníctva, ktoré fakticky zaniklo, bolo zrušené, ani na určení ideálneho spoluvlastníckeho podielu k predmetu vlastníctva, ktorý zanikol zrušením a vyporiadanim. Vzhľadom na uvedené žalobe v celom rozsahu vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 257 CSP, pričom úspešnej žalobkyne nárok na ich náhradu voči žalovaným nepriznal vidiac dôvody osobitného zreteľa v tom, že za neusporiadaný stav vlastníctva nemôžu žalovaní, ani žalobkyňa. Žaloba však bola podaná v jej záujme, a preto má znášať aj vzniknuté trovy konania. Súčasne žalobkyňu zaviazal na zaplatenie trov predpravovaných štátom podľa ust. § 259 CSP.

2. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f), h) CSP odvolanie žalovaný 29/ a žiadal ho zmeniť tak, že žaloba bude v celom rozsahu zamietnutá a jemu priznaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Poukázal na to, že uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/253/2018-403 z 30.4.2019 bol prvý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušený a vec mu vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie, pretože neznámi vlastníci, a to žalovaní 25/, 26/, 27, 28/ boli v konaní zastúpení LESY Slovenskej republiky, š.p., Odštepny závod Čadca, ul. Podjavorinskej 2207, ktorý nemá právnu subjektivitu, čím bolo porušené ich právo na spravodlivý súdny proces. Svojím nasledujúcim uznesením č.k. 4C/35/2017-433 súd konanie voči odštepnému závodu, t.j. žalovanému 29/, ktorý nemá právnu subjektivitu, zastavil (I.) a v konaní pokračoval so žalovaným v rade 29/ LESY Slovenskej republiky, š.p., ktorý právnu subjektivitu má (II.), pričom proti výroku II. svojho uznesenia odvolanie nepripustil, čím uvedeným žalovaným znemožnil uskutočňovať ich procesné práva, keďže v zmysle platnej právnej úpravy ich zastupuje v konaní pred súdom, avšak nemá postavenie samostatnej strany v konaní, pretože nemá samostatnú pasívnu legitímáciu. Uvedeným postupom nekonvalidoval porušenia, ktoré vznikli jeho predchádzajúcim nesprávnym procesným postupom a následne iba prevzal všetky skutkové a právne vyhodnotenia podľa prvého rozsudku. Ako správca neznámych vlastníkov sa nestotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie o nadobudnutí vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam žalobkyňou, keďže nebolo preukázané ani nadobudnutie vlastníckeho práva v dávnej minulosti jej právny predchodcami na základe reálnej deľby medzi pôvodnými pozemno-knižnými spoluvlastníkmi za platnosti Uhorského obyčajového práva na Slovensku do roku 1950, podľa ktorého v dohode bývalých spoluvlastníkov zapísaných v pozemkovej knihe o deľbe alebo zámene parciel, na základe ktorej určitý spoluvlastníci po dlhú dobu takto vydelené nehnuteľnosti užívali, bolo treba vidieť dohodu strán nielen čo do držby, ale aj čo vlastníckeho práva. Pre platnosť takej dohody by jej účastníkmi museli byť všetci spoluvlastníci a súhlasiť s ňou, čo i len konkludentne, pričom, ak by takáto dohoda existovala, bolo by logické, že by riešila aj zvyšnú časť nehnuteľnosti, teda aj reálne delenie medzi ostatných spoluvlastníkov, čo však nebolo preukázané. S jeho základnou skutkovou námietkou v postavení správcu pozemkov neznámych spoluvlastníkov sa súd nevysporiadal, t.j. s nepomerom veľkosti podielu právneho predchodcu žalobkyne vo vzťahu k veľkosti a výmere nehnuteľnosti, ku ktorej sa domáhala určenia vlastníckeho práva. Keďže sama žalobkyňa tvrdí titul nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, sama fakticky popiera existenciu nadobudnutia vlastníctva parcely na základe reálnej deľby, pretože nemohla, resp. jej právni predchodcovia vydržať niečo, čo im už vlastnícky patrilo. Súhlas s reálnym delením predmetnej nehnuteľnosti určite nevyjadrili tzv. neznámi vlastníci, resp. ich

právni predchodcovia, ktorú skutočnosť žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala a ani na tieto tvrdenia neoznačila žiadne dôkazy. Ďalej uviedol, že pozemky, ktoré sú predmetom sporu, boli z časti totožné s EKN parc. č. 4/1 a vznikli zápisom geometrického plánu, kde síce vlastnícke pomery boli odvodené z pôvodnej EKN parc. č. 4/1, avšak táto na mieste súčasných pozemkov zanikla a tieto sú riadne evidované v katastrálnej mape a neprekývajú sa s pozemkami určeného operátu. Vychádzajúc zo súboru popisných informácií katastra pôvodná EKN parc. č. 4/1 mala výmeru 184.591 m² a po zápise geometrického plánu v roku 2015 do katastra bol vykonaný zápis novovzniknutých parciel registra „C“ na LV č. XXXX o výmere 42.969 m². K 29.12.2017 výmera pozemkov zapísaných na LV bola 172.815 m² a podiel žalobkyne na ňom zapísanej predstavuje v súčte 6.317,13 m², pričom pri porovnaní pôvodnej výmery EKN parc. č. 4/1 by jej prislúchal podiel o výmere 6.760,75 m². Po rozhodnutí súdu prvej inštancie je prináleží výmera o veľkosti 15.328 m², pričom naďalej zostáva spoluvlastníčkou na ostatných nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXXX, čo predstavuje ďalších 5.757 m² a konečný nárast jej podielov by bol spolu 21.085 m² bez akejkoľvek opory v zákone na úkor ostatných podielových spoluvlastníkov, teda aj neznámych. Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno o existencii dohody všetkých podielových spoluvlastníkov, na základe ktorej by do roku 1950 jej právnymi predchodcami došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva reálnou deľbou k pozemkom o výmere 15.328 m², keďže táto nezodpovedá zapísanému podielu jej právnych predchodcov. Pokiaľ súd argumentoval aplikáciou Uhorského zvykového práva, na ktoré sa v žalobe odvolávala aj žalobkyňa, pripomenul, že zavedenie intabulačného princípu zák. čl. XC/1874 a inštitútu vpisu skutočného držiteľa zák. čl. XXIX/1892. Právni predchodcovia žalobkyne ctili zaknihované podielové spoluvlastníctvo a neuplatňovali si vyčlenenie svojich podielov existujúcimi právnymi postupmi. Ďalej poukázal, že na pôvodných pozemnoknižných vložkách sú predmetné pozemky označené ako spoločná nehnuteľnosť, t.j. ak by došlo v minulosti k reálnemu rozdeleniu nehnuteľnosti, bolo by to v rozpore s vtedajšími právnymi predpismi. Nestotožnil sa so závermi súdu, že by žalobkyňa preukázala svoju dobromyseľnosť či už v pozícii vlastníka, spoluvlastníka alebo právneho nástupcu, keďže v dobrej viere je držiteľ, ktorý sa domnieva, že mu držaná vec alebo vykonávané právo patrí, aj keď v skutočnosti tak nie je. Držiteľ je teda ohľadom existencie svojho práva v omyle, ktorý sa môže vzťahovať k právnym skutočnostiam, k osobám alebo k právnej úprave. Základom oprávnenej držby je teda ospravedliteľný omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že mýliaci sa postupoval s obvyklou opatrnosťou, ktorú možno so zreteľom k okolnostiam konkrétneho prípadu požadovať. O ospravedliteľný omyl nejde, ak mýliaca sa osoba z nedbanlivosti nevyužila možnosť overiť si skutočnosti rozhodujúce pre uskutočnenie právneho úkonu. Omyl vychádzajúci z nevedomosti jednoznačne formulovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v dobe, kedy sa držiteľ držby ujíma (právny omyl), ospravedliteľný nie je. Preto, ak sa niekto uchopí držby nehnuteľnosti na základe ústnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti, nemôže byť s ohľadom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je jej vlastníkom, a to ani v prípade, ak je presvedčený, že takáto zmluva k nadobudnutiu vlastníctva k nehnuteľnostiam postačuje a jej zápis v katastri nehnuteľnosti je len formálnym úkonom. Držba nehnuteľnosti, ktorá sa o takúto zmluvu opiera nemôže viesť k vydržaniu. S prihliadnutím na časový odstup jednotlivých tvrdených titulov nadobudnutia, reálneho delenia a prechodu tvrdených vlastníckych práv je jednoznačne zrejmé, že sa nejedná o dobromyseľnosť žalobkyne a je spochybnený jej naliehavý právnym záujem. Ďalej poukázal na to, že v čestných vyhláseniach spoluvlastníci uznávajú žalobu, deľbu v dávnej minulosti v prospech právnych predchodcov žalobkyne a uznávajú, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, pričom v rozpore s ich tvrdeniami je, že podieloví spoluvlastníci O. J. a J. F. nadobudli svoje podiely na základe vyhlásenia o vydržaní, pričom minimálne v týchto dvoch prípadoch je pochybné nimi podané čestné vyhlásenie alebo je nepravdivé tvrdenie, na základe ktorého im bol osvedčený titul vydržania, pričom takto vzniknuté rozpory nebolo možno odstrániť ani pri výsluchu svedkov, pretože nebola pripustená otázka na odstránenie tohto rozporu. Keďže aj menovaní podieloví spoluvlastníci svoje podiely v danej dobe vydržali, nemohla ich mať v tomto období v držbe, či v užívaní žalobkyňa a ak mala, otázne je, prečo v období uplatnenia ich nárokov neuplatnila si svoj nárok, čím mohla legitimizovať deklarovaný naliehavý právny záujem. Uvedené skôr dokazuje opak žalobkyňou tvrdených skutočností, že predmetnú nehnuteľnosť užíva od 70.-tych rokov minulého storočia. Aj keď sa uvedený rozpor pokúšala žalobkyňa odstrániť, a to vo vyjadrení k jeho odvolaniu, kde uviedla, že keď zistila, že si O. J. si dal svojvoľne osvedčiť vydržanie predmetných nehnuteľností, okamžite ho kontaktovala a nezákonný postup bol napravený tým, že jej ich daroval, uvedené vyprodukovala až po vydaní prvého rozsudku, napriek tomu, že na duplicitu nadobúdacích titulov upozorňoval už počas konania pred súdom prvej inštancie, s čím sa súd napriek jeho námietke nevyporiadal.

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, v celom rozsahu sa stotožňuje s jeho skutkovými a právnymi závermi, majúc jeho tvrdenia v odvolaní za čisto účelové a ničím nepreukázané, keď ona sama preukázala oprávnenosť držby a uniesla aj dôkazné bremeno, čo potvrdili všetci žalovaní, aj ohliadka na mieste samom a výpoveď geodeta. Geometrický plán č. 2/2014 zachytáva stav, ktorý vznikol po reálnej delbe medzi všetkými podielovými spoluvlastníkmi a na základe takto vykonanej reálnej delby nie sú ukrátení ani neznámi spoluvlastníci, keďže z výmery parc. EKN č. 4/1, zapísanej na LV č. XXXX, t.j. 42.128 m² môže byť kedykoľvek vyčlenený podiel neznámych vlastníkov, ktorí užívali, resp. ich právni predchodcovia na základe reálnej delby. Nepravdivé je tvrdenie žalovaného, že nepreukázala dohodu o reálnom rozdelení nehnuteľnosti, čoho dôkazom sú vyjadrenia všetkých žalovaných, Slovenského pozemkového fondu, geometrický plán, ako aj mapa EN pred THM, ktorá preukazuje, že pozemnoknižná parcela bola rozdelená na parcely EN pred THM a tieto boli vydelené jednotlivým pozemnoknižným spoluvlastníkom (právnym predchodcom žalobkyne, ako aj právnym predchodcom žalovaných), čo vyplynulo aj z ich vyjadrení. Žalovaný 29/ ako správca podielov neznámych vlastníkov spolu so Slovenským pozemkovým fondom zastupuje 4,7 % výmery pôvodnej EKN parcely a bez akýchkoľvek dôkazov na preukázanie svojich tvrdení v rámci procesnej obrany spochybňuje reálnu delbu, ktorú všetci účastníci konania jednoznačne potvrdili a na základe tejto reálnej delby bol vyhotovený aj geometrický plán, ktorý graficky znázornil parcely v prírode reálne vydelené, vzniknuté v minulosti do roku 1950 faktickým zrušením spoluvlastníctva v prírode reálnou delbou a zámenami, ktoré boli a sú dlhodobo rešpektované. Jednoznačne svoju dobromyseľnosť preukázala, tak isto, ako aj svojich právnych predchodcov a túto potvrdili všetci žalovaní vrátane Slovenského pozemkového fondu, okrem žalovaného 29/. Nikto si nikdy nerobil nároky do takto vydelených nehnuteľností, každý rešpektoval tento stav a nikto si nerobil ani nároky do úrody z nehnuteľnosti, ktoré mal vydelené niekto iný, ale každý si bral úrodu len z nehnuteľnosti, ktoré mal reálne na základe dohody vydelené. To, že niekto nadobudol vlastníctvo na základe osvedčenia, vyhlásenia o vydržaní, nemôže byť na ujmu ktorémukoľvek spoluvlastníkov, nakoľko sa jedná o jednu z viacerých možností nadobudnutia vlastníckeho práva. Nie je pravdivé, že súd pri vykonávaní dôkazov pochybil, keďže rozporné a protichodné tvrdenia produkuje len žalovaný 29/ a tieto nijak nepreukazuje.

4. Žalovaný 29/ vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne zotrval na skutočnostiach uvedených vo svojom odvolaní.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrvala na skutočnostiach ňou uvedených.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP voči žalovanému 29/ zrušil a vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil vrátane nadväzujúceho výroku o nároku na náhradu trov konania.

7. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak neboli splnené procesné podmienky.

Krajský súd svojím uznesením č.k. 9Co/153/2018-403 z 30.4.2019 zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP prvý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože žalovaní 25/ - 28/ na neznámom mieste neboli zo zákona zastúpení LESY Slovenskej republiky, š.p., ale okresný súd pripustil, aby do konania vstúpil ako žalovaný 29/ odštepny závod bez právnej subjektivity, ktorý nemôže pred súdom konať, pričom zástupca sa stranou v spore nestáva. Následne svojím uznesením č.k. 4C/35/2017-433 z 19.9.2019 okresný súd zastavil konanie voči odštepnému závodu (výrok I.) a v konaní pokračoval so žalovaným 29/ LESY Slovenskej republiky, š.p. (výrok II.). Podľa odôvodnenia svojho v poradí druhého rozsudku (bod 4.) LESY Slovenskej republiky, š.p. pripustil do konania na strane žalovaných ako správcu podielov neznámych vlastníkov opomenúc, že súd môže pripustiť do konania ďalší subjekt, len na návrh žalobcu (§ 79 CSP) opätovne opomenúc aj skutočnosť, že LESY Slovenskej republiky, š.p. zastupujú vlastníkov na neznámom mieste zo zákona (§ 50 ods. 6 zák. č. 326/2005 Z.z. o lesoch, § 8 písm. c), § 13, § 16 ods. 2 zák. č. 180/1995 Z.z. a niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom). Vychádzajúc z uvedeného neboli splnené procesné podmienky pre pripustenie žalovaného 29/ do konania, z ktorého dôvodu rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k nemu krajský súd zrušil a ďalej s ním konal ako so zákonným zástupcom v zmysle citovaných ustanovení.

8. V potvrdzujúcej časti svojho rozhodnutia odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, príslúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania zástupca žalovaných 25/ - 28/ LESY Slovenskej republiky, š.p. konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správny skutkový a právny záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia pritom vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam odvolateľa krajský súd dopĺňa, že v priebehu celého doterajšieho konania žalovaní 1/ - 24/ nepopierali a pri svojich výsluchoch, aj na ohliadke na mieste samom potvrdili tvrdenia žalobkyne, t.j. bolo preukázané (§ 151 ods. 1, § 186 ods. 2 CSP), že v dávnej minulosti do roku 1950 medzi spoluvlastníkmi došlo k reálnej del'be a zámenám pôvodnej pozemnoknižnej parcely, z ktorej boli zamerané súčasné CKN parcely, ale aj v ďalších uvedených v pozemnoknižnej vložke, a tieto ako vlastníci užívali, brali z nich úrodu a s nikým sa nedelili, čo bolo preukázané aj vyjadrením katastra, mapami EN odrážajúcimi reálnu del'bu a držbu, evidenčnými listami užívateľov, ako aj identifikáciou EN parciel na súčasné CKN parcely geodetkou na mieste samom. Preto neobstojí tvrdenie LESOV Slovenskej republiky, š.p. ako zástupcu vlastníkov na neznámom mieste, že títo dohodu o reálnej del'be neuzavreli, keďže v kontradiktórnom sporovom konaní nestačí niečo len tvrdiť, ale je povinnosťou strany svoje tvrdenia aj preukázať (čl. 8, § 149 CSP), čo však neučinil a jeho tvrdenia zostali len v pozícii ničím nepodložených domnienok. Preto potom v dlhotrvajúcom stave držby a užívania nehnuteľností zapísaných v pozemkovej knihe na mená spoluvlastníkov v ideálnych podieloch, podľa ktorého určití spoluvlastníci určité časti z týchto nehnuteľností majú vo výlučnej držbe a užívaní, treba vidieť dohodu strán o del'be, prípadne o zámene týchto nehnuteľností nielen čo držby, ale aj čo do vlastníckeho práva, pričom takáto dohoda môže byť uzatvorená aj mlčky, t.j. konkludentne (zjednocujúce rozhodnutie bývalého najvyššieho súdu č. 911/1932), pritom podľa obyčajového práva platného na území Slovenska do 31. decembra 1950 vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobudol ten, kto mal nehnuteľnosť po dobu 32 rokov ako svoju pokojne v držbe, a to aj napriek tomu, že v pozemkovej knihe, ktorá v tom čase mala nielen registračný, ale aj hmotnoprávny charakter, bol ako vlastníč zapísaný niekto iný. Keďže žalobkyňa reálnu del'bu dohodou spoluvlastníkov v minulosti ešte za účinnosti Uhorského obyčajového práva preukázala, nemožno na vec aplikovať zástupcom uvádzané rozhodnutie NS SR 2Cdo/39/2011 a rozhodnutie KS v Žiline 5Co/86/2010, v ktorých konaniach reálna del'ba preukázaná nebola. Na vec nemožno aplikovať ani rozhodnutie NS SR 5Cdo/49/2010 (podľa ktorého omyl vychádzajúci z nevedomosti jednoznačne formulovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v dobe, kedy sa držiteľ držby ujíma - právny omyl, ospravedliteľný nie je, a preto, ak sa niekto uchopí držby nehnuteľnosti na základe ústnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti, nemôže byť s ohľadom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je vlastníkom veci, a to ani v prípade, ak je presvedčený, že takáto zmluva k nadobudnutiu vlastníctva k nehnuteľnostiam postačuje a jej zápis v katastri je len formálnym úkonom), pretože titulom nadobudnutia reálne vydelených nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu podľa súdu bolo ich dedenie (iura novit curia), a to jednak matkou žalobkyne C. Y., rod. X., po svojom otcovi Y. X., ktorý ich už vlastnil ako reálne vydelené a následne po nej žalobkyňou.

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a ďalšej odvolacej námietke krajský súd dopĺňa a opätovne uvádza, že v priebehu celého doterajšieho konania žalovaní 1/ až 24/ nepopierali a pri svojich výsluchoch, aj na ohliadke na mieste samom potvrdzovali, že v dávnej minulosti do roku 1950 došlo k reálnej del'be a k zámenám pôvodnej pozemnoknižnej parcely, z ktorej boli zamerané súčasné CKN parcely, ale aj k ďalším uvedeným v pozemnoknižnej vložke medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi, preto neobstojí tvrdenie zástupcu žalovaných 25/ až 28/, že rozhodnutím súdu získala žalobkyňa väčšiu výmeru z EKN parc. č. 4/1, totožnej s pôvodnou pozemno-knižnou parcelou, aká by zodpovedala jej spoluvlastníckemu podielu, pričom ďalej zostáva aj podielovou spoluvlastníčkou na ostatných nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXXX, keďže rozhodnutím v tomto spore prestávajú byť tieto údaje katastra hodnoverné a záväzné, pretože sa preukázal opak (§ 70 ods. 1, 2 Katastrálneho zákona), pričom žalobkyňa v prípadných ďalších konaniach, v ktorých si budú ostatní formálne evidovaní

spoluvlastníci svoje vlastníctvo vyporiadavať, nemôže tvrdiť iné, ako v tomto konaní, pretože jedná a tá istá okolnosť nemôže byť v rôznych konaniach interpretovaná rozlične.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k ďalšej odvolacej námietke o spoločnej nehnuteľnosti krajský súd dopĺňa, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1 CSP), pričom z aktuálneho listu vlastníctva č. XXXX vyplýva, že sa nejedná o spoločnú nehnuteľnosť, čo v konaní zástupcom žalovaného 25/ až 28/ vyvrátené nebolo (§ 70 ods. 1,2 Katastrálneho zákona).

12. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami odvolateľa či už v prvostupňovom, resp. odvolacom konaní, krajský súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, vrátane rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania, ktorý napriek plnému úspechu žalobkyne v spore, jej proti žalovaným nepriznal jednak z dôvodu, že si ho neuplatnila a jednak preto, že žalovaní sa do sporu nedostali vlastným zavinením, keďže predmetná žaloba bola spôsobom, ako zosúladiť faktický stav katastra so stavom právnym (§ 255 ods. 1, § 257 CSP).

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 257 CSP a aj v odvolacom konaní plne úspešnej žalobkyni ho nepriznal jednak z dôvodu, že si ho taktiež neuplatnila, ako aj preto, že mal taktiež za to, že žalovaní sa do konania nedostali vlastným zavinením, pretože predmetná žaloba bola spôsobom, ako zosúladiť formálny stav katastra so stavom právnym.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).